



Nro. 34.

A' FELS. AUSTR. CSASZÁR, ES AP. KIRALY,
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.

Indúlt Bétsből, Péntek Aprilis 28-dik napján,
1809-ik esztendőben.

B é c s.

Az Ensen fellyül lévő Austriai derék lakosok (ezt olvassuk az Udvari Ujságban) a' hol a' Cs. K. seregeknek és a' Landwéhrnek nagy massájok ösz-fzegyülekezett vala, igen szép és nyilvánvaló biz-zónyságát muttatták, a' több Austriai Császári Státusokkal vételkedőleg, a' buzgó és semmi áldo-zattételtől, semmi magoktól való megvonástól nem irtódzó hazafiuságnak. Generalissimus Károly ő Császári Fő Hertzegsége, megesmervén azt, hogy melly fontos következései lettek ezen hazafiai jó gondólkodásnak, következő szép levelet küldött azért azon tartomány kormányfzékének Vice-Elöl-ülőjéhez, Báró Hackelberg Urhoz: —

„Braunau, April. 10-dikén, 1809. Kedves Hackelberg Báró Ur! Kötelességemnek lenni érzem, hogy minekelőtte a' réám bízott armádiával a' Monarchia határaiból kilépek, az Urhoz és az Ensen fellyül lévő tartomány jó hazafiságú lakosaihoz, legbuzgóbb köszönetemet tegyem. Nagyok valának azon terhek, mellyeket ezen tartománynak illy számos armádia általmenetele alatt hordozni kellett: de a' lakosoknak nemes lelküése ezen mapokban nem érzett egyebet, hanem tsak azt, hogy ezek a' seregek tsak a' Monarchia lételiért, boldogságáért, és dissöfségiért való tsatázásra állottak ki. A' katonát úgy nézték mindenek, mint az Austriai Nagy Familia tagjait, 's ahozképpest bántak vélek. Minden rendű lakosok vetélkedő készséggel 's ditső buzgósággal láttakhozzájok és segítették őket. Ö Felsége atyai örvendezéssel fogadta alattvalóitól a' fzeretnek ezen uj bizonyságát. Az armádia háládatossággal fog mindenkör, kiváltképpen pedig az ütközet napján megemlékezni arra, hogy hazájafiai ilyen atyafiságosan viselték magókat erántok. Kérem az Urat, hogy azon tartománynak, melly a' maga Kormányozója' hazafiai nemes érzékenyességének illy egész részese, izíves köszönetemet nyilatkoztassa ki. —“

„Fő Hertzeg Károly.

Méltóságos Cs. Kir. Kamarás és Kapitány Ronseccoi Gr. Braida Lajos Urat, a' ki mig a' bal lábagyúval el nem lövetett, a' Mak Vasas Regementjében igen ditséretesen szolgált: mind Össeinek érdemeiért, kik közzül egyik Buda alatt hasonlóképpen a' lábát 's életétis el vesztette; mind a' maga hüséges és háfznos szolgálattira nézve, Felséges Urunk, a' Magyar Hazafiak vagy Indigenák közzé bévenni méltosztatott.

A' mostani hadakozásnak kezdetében méltó megjegyezni a' következő környülállást: — Már-tzius 11 dikén a' 23-dik Frantzia Vadász Regiment Basilea városának kapuja előtt megállapodván, az általmehetés eránt való parantsolatra várakozott. Az Elöljárók eleibe terjesztették a' Frantzia tisztnak, hogy ezen általmenetel által megsértődne Helvétziának neutralitása. A' Frantzia tisztt így felelt: Már a' Kurir még a' hónap 5 dikén elindult Párisból a' Helvétziai Landammanhoz, melyre nézve az általmenetel megengedtetése eránt való parantsolatnak tsalhatatlanúl megkell érkezni; ide járul, hogy Frantzia ország még senkivel hadakozás állapotjában nem lévén, ennek Helvétziára nézve semmi következése nem lehetnének; ofztán, mint-hogy mostanában Hünningen körül semmi hajós hí-dak nem találtatnának, ő kénytelennek is látja lenni magát arra, hogy a' Basiliai hídnak hasznát vegye, etc. etc.

Magyar Ország.

Ungvár, Aprilis 12 dikén. — Örök emlékezet érdemlő napjaink valának mi nekünk e' folyó hónapnak 3-ikától fogva, egészs 8-káig, a' midőntudni illik szeréntséje vala egész Megyénknek Károly Ambrus Királyi Fő Hertzegget, Országunk Primásá kebelében többszöri alkalmatossággal tisztelni.

Husvét másod napján, az az, e' hónapnak 3-ikán reggel indult el Fő Hertzegsége Kassáról, és ugyan azon nap estvéli 7 órakor ide érkezett Ungvárra, 's itten lakozó Munkátsi Püspöknél Nagy Méltóságú Batsinai Batsinszky András Ur Ő Excellenciajánál meg hált; hanem más nap ismét elútozott ő Fő Hertzegsége Bereg Vármegyébe, nevezet szerént Bereg-

szászba, holott 5-ikben Köz Gyűlést tartván, és Követségi dolgait elvégezvén 6-ikban estvéli 5 óra tájban ámbár rosz idő, és út vala, ismét ide érkezett Ungvárra, a' hol Püspök ő Excellentiájától, 's ide gyülekezett Megyénk Karjaitól 's Redjeitől minden kitelhető tisztelettel harangok zugásaik, és ágyúknak durogások közben fogadtatott. Másnap, úgy mint 7-iben reggeli 8 órakor Misét mondott, 10 órakor pedig a' gyűlésben meg jelent, a' hol egy fontos Oratioval kezdette. el előülését ő Királyi Fő Hertzegsége, mellyre Fő Tisztelendő Kutka János Generalis Vicarius, és Bihari Apát. Úr velős Deáksággal felelt. Az után a' Királyi petsétes levél olvastatott el, mellyre ezen Ns. Megyénk szoros határaihoz, és terméketlen földjéhez képest 75 Lovas Katonákat, Lóval, és egész öltözettel egyetemben maga költségén el készíteni, nem különben 4000 Posonyi mérő gabonát a' jövő termésből a' törvényes felkélesen felül ajánlott, 's ugyan olly móddal, hogy a' szegényebb sorsuak ezen adományból kivétessenek. Az után a' szegényebb sorsú Insurgenseknek tartásokról méltóztatott gondoskodni ő Fő Hertzegsége, hogy azon időkbén, midőn gyakorlás végett öszve seregelnék, élelmekre szolgáló ajánlások tétessenek, mellyre nézve kevés idő alatt szép summa pénzbéli ajánlások tétettek, mellyeket maga ő Fő Hertzegsége 600 forintokkal meg tetézni méltóztatott. Végtere igen szép, és úgy szólván, barátságos beszéddel fejezte bé ő K. Fő Hertzegsége ezen nagy meg elegendésére végződött gyölést.

Ebéd után, mellyet Püspök ő Excellentiája készítettett, Audientiákat méltóztatott adni ezen valóban Nagy Vendégünk, mellyekben nem tsak az

ide való Gymnásiumbéli Director, és Professorok, hanem a' gyenge tanulók közzül is néhányan, kik rész szerént Magyarúl, rész szerént Deakúl peroraltak, és kiket igen nyájos leerefzkedéssel fogadott ő Fő Hertzegsége, részt vettek.

Másnap, úgy mint e' hónap' 8-kán reggeli 6 órakor Zemplén Vármegyébe, Sátor-Alya-Ujhelybe utozott el ő Királyi Fő Hertzegsége, nyájas leerefzkedésének és el rogattatásig tsudált böltseségének örökös emlékezetét hagyván sziveinkben.

Késérői ezen drága Vendégnek, L. Báró Révay Pál Turótzai Fő Ispány ő Excellentiája, ifiu Gróf Majlath ő Nagysága, Fő Tisztelendő Mertzel András Kanonok és Secretarius Ur.

Mind a' három éjeleken, mellyeken ő Királyi Fő Hertzegsége itten hált, az egész város kivolt világositatva, leg szebben tündöklöttek Püspök ő Excellentiája temploma, a' Vám, a' Királyi Gymnasium, az Ung vezén lévő hofszú híd mind két szertartású Catholicusok, Görögök, Reformatusok Parochialis házaik, templomaik és tornyaik, és a' sidók zsinagogájok.

Valahányszor ő Királyi Fő Hertzegsége ide jött, vagy innét elment, mind annyiszor a' tanuló Ifuság, az Előjárókkal együtt a' Gymnasium előtt sorban állott.

Eger bül, Marzius 23-án. Folyó holnap 21-én Balassa Gyarmatrúl, mint egy estvéli 7 óra tájban érkezett meg hozzánk is ide Érsek Eger várossába Eö Királyi Feö Hertzegsége, Országunk Primássa, akit minek utánna Gyöngyösön Almásy Pál Úr Eö Excellentiája, dél ebédre, ugyan azon nap, gazdagon meg vendéglett volna, Megyénken keresztül, rész szerint az említett Gyöngyösi, rész szerint

pedig a' fzmfzed Helységekbeli birtokos fzamos Nemes Urak, egyenlően felöltözve öfzve seregelvén, lóháton, a' kotsi két oldala mellett, szép rendben kísérték Eö Hertzegségét szinte Keretsend Helységéig, ahol ismét Tsoma Zsigmond, ezen T. Varmegyék második Aljegyzője, Halasy Ferentz becsületbül lévő Aljegyző, Borsik György Biztos; öregebb Végessy Josef Ügyész, Folkushazy Josef, Kissebb Végessy Josef, Kalmár Istvány, Hites Irok, Borsik András, Elek Josef, Nagy György, Elek Mihály, Miklosy Pál, Erdélyi Imre, Zábrátzky Josef, Végessy Miklos, Hangay János, Gáll János, Simony, éa több Nemes Urak, a' Vármegyénk: a' Város részérül pedig négy Tsapat Lovas Polgárok különösen Eöfz Károly Kapitány Úr Vezérlése alatt felváltván a' Gyöngyösieket, egész az úgy nevezett Hatvani Hostya végéig követték Eö Hertzegségét, ahol Nagy Méltóságú Örökös Feö Ispány Urunk, Nagy Szalatnai Báró Fischer Istvány Úr Eö Excellentiája, rövid de fontos Beszéde által meg tisztelvén Eö Hertzegségét, ennek végével le szállott tulajdon szekereérül, és a' Tiszteltt Feö Ispány Urúnk Galla Kotsijára, a' mely már egyedül reá várakozott, ültt által Eö Hertzegsége, Feö Ispány, és Érsek Urúnkal együtt, mellyek után nagy Pompával indultak Eö Excellentiájának Lakóhelyéhez, melly már ekkór, a' meg gyújtott sok ezer lámpák, és viafz gyertyáktúl külömbféle tüzi szineket jádzott mefzfzirül. Menés közben, a' városnak ki világosított utzáin, a' tolongó emberek sokasága, a' szünet nélkül harsogó Éllyen! kiáltások között nyilatkozatta ki belső örvendezését. Ezek után el érvén az úgy mondott Hatvani kapuhoz, ahol ismét az öfzve gyültt Tanátsbéliek', és az egész város nevé.

ben Tszépany Fő Jegyző Úr egy igen szép Deák Beszédet mondott Eö Hertzegsége előtt, melyet el végezvén, az Éilyen! kiáltások újra hasogatták a' levegőt, ezen örvendező lármának szüntelen való folytatása között szerentséssen bé érvén az Érseki Residentiába, az itt lévő gyalog, Polgári Karonáság, (Akkik mostanában, a' Királyi Elés, és Sónházaknál serénnyen vízik véghez a' Tsáfzari Örizeteket) három puska lövései, és szinte annyi mozsár ágyúk dörgései hirdették Eö Hertzegségének Jelenlétét, **A** kinek annakutánna azonnal Méltóságához illendő, és elegendő Polgári Ör-Állók rendeltettek.

Más nap délutáni három ora tájban, mekutánna egy igen nevezetes Küldötség által meg hivattott volna, magát közgyülekezetünkbe meg alázni, és ezen közgyülésünket Szémélyes Jelenlétével örökre nevezetessé, és el felejthetetlené tenni kegyessen méltoztatott Eö Királyi Feö Hertzegsége. Éppen ezen alkalmatossággal, a' sokszor tiszteltt Feö Ispány Urunk ismét egy igen velős, és szívreható Bészéddel tisztelte még Eö Hertzegségét, **A'** ki röviden, de méltóságossan közönte meg; mind Eö Excellentiájának; mind pedig az annakutánna T. Dévaványai Halasy Károlyi Főjegyző Úr által, az egész Karok és Rendek nevében mondott talpra esett fontos közöntéseiket, 's azután tsak allig nyilatkoztatta ki Felséges Fejedelmünknek Igazságos Akarattját. a' mostani környülállásokhoz képest, azonnal, ezen T. Heves, és Külső Szolnok törvényessen egyben kaptsoltt Nemes Vármegyék Rendei, fejenként, haladék nélkül, köz meggyezessel, egy szívvel lélekkel, minden leg kiss bb ellentmondás nélkül, az 1808.ik Esztendőbeli 2.ik Törvény Tzikkelly értelme szerént meghatározott Nemesi Felke

lőseregen kívül, (Bizonyosokká tétetödvén, a' most említett Törvény Tzikkelly sérthetetlen meg maradásárúl), a' Felséges Thronusnak, Hazánk, és Törvényes Alkotmányainknak, amellyektül függenek minden Boldogságaink) védelmére, még három Lovas 450 emberekbül álló Eskadronokat, olly Hazafiui buzgosággal tettek le Eö Hertzegsége által, a' Felség Lábai eleibe, hogy azokat, mindenek előtt (folytatván mindazonáltal gyors lépésekkel a' többi készületeket is) leg fellyebb is Majus 15-éig minden meg kívántató Fegyverekkel, Lovakkal, és Ruhákkal tökéletesen fel készítvén: tetzése fzerént használhassa Eö Felsége, minthogy ezeknek tartását, a' kiállítások napjátúl fogva kegyessen meg igérni méltoztatott Eö Hertzegsége által.

Ezen kívül még bizonyossan nagy számú életet, és zabot is ajánlottak volna a' T. Nemes Rendek, ha kiváltképpen ezen Megyékben uralkodott tavalyi esztendőnek rendkívül való mostokasága, és terméketlensége alkalmatlaná nem tették volna, a' legnagyobb Földes Urakat is az ajánlásra, mellyrül bizonyosá tétetödvén, illy magok el tökéllése végett, a' Nemes Rendeknek, a' fellyebb ki tett ajánlásával is szerfelet való meg - elégedését mutatta Eö Királyi Hertzegsége.

Minekutánna pedig a' többször tiszteltt Feö Ispány Urunk: Báró Révay Pál Úr Eö Excellentiaját, T. Turotz. Vármegye örökös Feö Ispánnját, Mlgos. Gróf Kissebb Majláth Josef, és Rudnyánszky Gaspár Urakat, ezen kettös Megyékben Affessoroknak ki nevezte volna; a' szokott Hitnek le tétele után, az egész nevezetes Gyülekezet, a' sok Éllyen kiáltások között széjel oszlott, mellyeket a' tsak

hamar reá következő apróbb fegyverek, és nagyobb mozsár ágyúk durrogásai háromszoroztak.

Innen egyenessen által mentek az egész Nemesi Rendek az Erseki Residentiába Eö Hertzegsége után, Akiknek Érsek Eö Excellentlájánál, személynessen volt szereztséjek Eö Hertzegségével a' fényes Táblánál ebédelni, melly üdö közben Pásztori módon fel öltözött, mint egy 60 Leánykából, és Férfi gyermekekből álló kisdéd sereg ezen versetskéket zengedezte, Eö Hertzegsége előtt, muzsika hangal szivrehatóképpen:

- 1, Örvendezzen szivünk, Énekellyen nyelvünk,
Im Károly Feö Hertzegünk,
Magyarok Dísze, És Feö Érseke
Kegyessen meg jelen mi köztünk.
2. Fáradságaidnak, Tárgya Utaidnak
Hangzik: hogy védelmezzük
Magyar Hazánkat, 'S jó Királyunkat,
Sorsunkat, hogy meg ne könyvezzük.
3. O vajha lehetne! 'S Töllünk ki telhetne,
Melly gyorsan fel áldoznánk
Fejedelmünkért, És Nemzetünkért
Éltünket, 's verünket ontanánk.
4. De lásd gyengeségünk, 'S Tehetetlenségünk
Tsekély, Fegyvert nem foghat;
Inkább imádni, Az Istent kérni
Naponként fogjuk, ki Jót adhat.
5. Hullyon Ellenségünk, Nyomúllyon Seregünk,
Hamar Bekesség légyen
FERENTZ, 's LUDOVICA,
Hazánk Nap, és Holdgya
Az egész Országgló Ház Éllyen!!!

Ezen ártatlanokban olly igen nagy kedve tel Eö Királyi Hertzegségének, hogy azokat önké

személylyessen ösztönözte a' további éneklésre. Mellyek után Felsőleges Fejedelmünk, és Ennek kedves Élete Parja: valamint szintén továbbá Károly Feő Vezér, Primás, és Nador Ispány Eő Királyi Hertzegségek hofzfas Életekért; egy szóval, az egész Austriai Háznak szerentsés, és tartós Uralkodásokért, sok tele poharak ürültek ki, mellyeket, a' sokszor ki fütött ágyúk ujabb dörmögései rekesztettek bé.

Végre más nap, az az ma reggeli 6 óra tájban, minektánna, ezen szélessen ki terjedő kettős Nemes Vármegyéknek sokszor tilztelt Feő Ispánnya, a' fő Nemes Rendekkel együtt illendően el butszott volna, kotsijara ülven, szomszéd T. Borsod Vármegyébe Miskoltz felé folytatá útját, az említett Banderiumtól kisirtettvén Eő Hertzegsége, kinek el menetele után, ismét a' harangok zugásai, a' nép vizont sok Éllyen kiáltásai: nem külömben az említett Polgári Katonaság Fegyvereinek ropogásai; valamint szintén, az e' végre, ezen Nemes Városnak ki szegezett számos mozsárágyúi, refzkető hangon morogták a' levegőben, Eő Hertzegségének fel vett úttyához szerentse kívánásaikat.

H e t e d i k H a d i T u d ó s í t a s, a' C s. K. Armadiától.

„Kedves Feldmarschal Gróf Colloredó Josef! Minthogy az Armadianak szünetlenül való mozdulásai 's az igen sok munka miatt néhány napok alatt semmi Hadi Tudósítás ki nem jött, hogy a' publicumtól a' kedves hírek tovább hátra ne tartatódjanak, én a' hozzám érkezett tudósításoknak igen rövid summáztatjokat az Urhoz elküldeni jónak találtam, hogy azt, előre való képpen hirdettefse-ki. —

S c h a e r d i n g b e n A p r i l. 22 k e n, 1809.

„F e r e n t z.

Generalissimus ő Császári Fő Hertzegsége az Iseren való általmenetel után, a' harmadik, negyedik, és ötödik seregekkel, 's a' Tartolékknak első seregével, a' Duna felé, Kelheimnanak és Regensburgnak tartván, útnak indúlt.

Az ellenség Regensburgnál állott. A' hadi foglyoknak szavok fzerént Napoleon Császár 19-dikben érkezett meg az Armadiához. Generalissimus ő Császári Hertzegsége az Isertől fogva a' Laberen túl lévő vidékekig kettőztetett útat tévén, 19 dikben Eckmühlen, Rotenburgon, és Kloster Ródon általment. Az ellenség eleibe jött, és a' dolog heves tsatázásra került, melly után a' mi armadiánk a' tsatázó mezőt megtartotta. Napoleon Császár azon iparkodott minden erőlködéssel, hogy az Abbachi és Post-saali keskeny útakat akár melly nagy vesz téfssel is megtarthassa. Generalissimus ő Cs. H. sége, seregeinknek jó magokviseleteiket magasztalja. A' mi vesztesünk feles; némely Regementjeink minden Stabális tiztjeiket elvesztették. F. M. L. Lusignán, két Lichtenstein Hertzegek Moritz és Lajos, sebet kaptak. A' Generalissimus a' következett napon hadi rendben tartotta az Armadiát, azért, hogy az ellenség fordulásait követkefsse. Ezen történetekről még semmi környülállásos elő adásaink nintsenek. Az elesteknek 's megsebesedetteknek, valamint fzintén az elfogattattaknak izámjok is, még mints tudva, mivelhogy a' sok munkának sürgető vólta meg nem engedte, hogy a' tsatázó mezőről (Hausen mellől) környülállásos tudósítást tehessen Generalissimus ő Fő Hertzegzége a' Császár ő Féliségéhez.

*

Regensburg April. 20-dikán kapitulált. A' 65-dik Linea Regement (1800 ember) hadi fogságra

adta magát. A' tisztek parolával elbőtsáttattak; a' köz emberek Lintz felé folytatják útjokat. Az ötödik seregünket Siegenburgnál ugyan azon napon hathatósan megtámáda az ellenség. Lajos Fő Hertzeg F. M. L. Hillerrel egygyetértőleg Landshútnak fedezésére mentek az Iser felé; mind kettőjüknek seregeik özfzve vannak tsatoltatva.

* * *

„April. 21-dikén Marschal Davoust Eckmühlnek tájékán a' negyedik seregünkre ütött. A' heves verekedés 12 orát tartott. Az ellenség vízfza veretett.

Második Seregünk April. 22 dikén Regensburgon általjövén, magát a' fő Armadiával özfzetsatolta. A' Generalissimus ő Fő H. ge fő hadi szállása 21-dikben Eglofsheimban volt.

(Ez az a' Hadi Tudósítás, melynek a' közelébbi M. Kurir tsak rövid summáját adhatta ki).

Nyoltzadik Hadi Tudósítás.

Ő Felsége a' Császár April. 23-dikán ilyen tudósításokat méltoztatott a' Hadi Ministerrel közleni: —

„Az ötödik és hatodik seregektől és a' második Tartalék seregtől megnyugtató tudósítások érkeztek. Mind ezek a' három seregek özfzetsatolódva állanak Ó. Öttingnél. Az Iseren Landshútnál lévő keskeny út, az alatt, még az fegyveres seregeink az előrenyomakodó ellenséggel vitéz módra verekedtek, néhány ágyuknak és szekereknek elvesztét elkerülhetetlenné tette: hanem az emberekből álló vesztesünk a' megérkezett hivatal szerént való tudósítások szerént nem nagy: tsak a' Benyovfzky Gyapog Regementjének, a' melly az Iser már égő hidján

kéntelenítettett által jöni, egy Ofztálya, vesztett sokat.

„Ezen özfzetsatolódott három seregeink már most a' Generalissimus ő Fő H. ge vezérlése alatt lévő fő Armádia mozdulásait fogják követni. Az ő Fő H. ge fő hadi szállása az utóbbi tudósítások szerint még 22-dikben is Eglofsheimban, az ellenség pedig a' maga tanyájában állott. A' második sereg a' Regensburgi úton a' harmadikkal és negyedikkel, s a' Tartalék második seregével özfzetsatoltatott vala, és 23-dikra közönséges ültözet vala meghatározatva. Tegnap délben már hevesen dörgöttek az ágyuk ezen vidékeken, és az öldöklő viaskodás gyanithatóképpen még ma is tartott. Ritka felmérge-süléssel foly a' verekedés; egygyik Rész sem akar hátat adni; mindenik érzi azt a' nagy czélt, mellyért tsatázik. Még semmi meghatározott tudósításink nem érkeztek, hanem az a' tsendefség, melly a' tábornál uralkodik, leg jobb reménségekkel biztat. — A' Császár ő Felsege Udvari Szállása Schaerdingben van. —

„Az alatt, hogy a' fő tábor a' Duna mentiben előre nyomúl, és a' magános seregek Ó.Öttingennél vagy a' megtámadólag való verekedésre vagy pedig az Inn vizének védelmezésere készen állanak, ő Felsege úgy ítélte, hogy arra az esetre, hogyha talám az örökös Státusok határát valamelly ellenséges tsapat fenyegethetné, az Alsó Austriai, Saltzburgi, és Belső Austriai Landwéhrnek felköltetésére az idő eljött legyen. A' Felső Austriai Landwéhr már az Armadiáknak előnyomulássoktól fogva fegyverben áll, rész szerént az Inn mellett, rész szerént pedig az Oberhaus nevű erősséget tartván körülvéve,

Aprilis 25-dikén meg érkeztek ide Bétsbe az Olasz Armadia által a' Frantziáktól élvétetett Sasok.

* * *

Kilenszedik Hadi Tudósítás.

Béts, April. 25 dikén, 1809. Az ő Felsége Udvari Szállásáról Schaerdingből tegnap útnak indított és ma ideérkezett rendkívül való Kurir, legujabb tudósításokat hozott a' Német országi Armadiától. Ezek siettséggel közöltetnek a' publicummal, olly megjegyzéssel, hogy az ezt megelőző környül állások, mihelyest megérkeznek, azonnal a' nyoltzadik Tudósításban fognak kiadattatni. (Itt szükség megjegyezni, hogy ez a' 8-dik Tudósítás egy nappal későbbre érkezett meg ide Bétsbe, mint a' 9-dik, hanem a' M. Kurirban már most egymásután következnek). —

* * *

„A' Generalissimus ő Cs. Hertzegsége Gen. Adjutánsà Oberst. Liötenant Gróf Auersperg, 23-dikban estve a' Császár ő Felsége Udvari szállására érkezett. A' tsatázó mezőről 22-dikben estve indult meg; mind a' két Vezérek mind a' két Armadiák ugyan azon czélozással 's a' verekedésnek egyforma kívánásával nyomúltak szembe egymással. A' fzerentse az Austriaiaknak kedvezett; a' Generalissimus az Abbachi tanyát a' melly felett a' feljebb való napokon néhány ízbeli verekedések hijána történtek, a' második sereggel megtámadtatta, és elfoglaltatta. A' harmadik Sereg Laitpointot foglalta el. Még az Austriai Armadiának jobb szárnya győzedelmeskedett, az alatt olyan fzerentsés volt az ellenség, hogy a' Laber mellett Eckmühlhez jutott.

A' Generalissimus jelenvalósága azonnal helyreállította a' rendet, 's így leve vége azon verekedésnek, a' melly öt napokig szünet nélkül tartott vala.

Mi ezen és az előbbeni alkalmatosságokkal sokakat elfogtunk az ellenség seregeiből, kikközött van Marschal Davoustnak is egy Adjutánsa. A' vesztes mind két részről nagy volt; több Generálisaink és Stabális Tisztjeink megsebesedtek. Első seregünk Hennemaunig elényomúlt, és a' nagy tabornak Abbachon által nyujt kezet. — Majd éppen ekkor érkezett meg F. M. L. Hillertől is a' tudósítás, melly fzerént ő, az Armadia ötödik és hatodik, 's a' Tartalék második seregeivel, Ó Öttingentől az Iser vize felé nyomul Dingelfingenhez.

*

Tizedik ^{*}Hadi ^{*}Tudósítás.

„F. M. L. Hiller April. 24-dikén azt a' jelentést tette, hogy ő az ellenség élőljövő tsapatját, a' Kinnmayer és Lichtenstein Hufzárjai 's a' Brodi Hátár Regement által a' Generalmájor Mesko és Nordmann vezérlések alatt megtámadtatta, 's úgy vízfza verte, hogy az magát Stettenig vízfzavonta. Ugyan tsak a' nevezett F. M. Liötenánt 24-dikben 3 tsapatokkal előre nyomúlván, az ellenség, a' ki ötet Stetten előtt bévárta, tökéletesen megveretett; annak elestekből, sebesekből, és elfogattattakból álló rendkívül feles vesztesését az első szempillantatban még meg nem irhatták. A' behozatott foglyok és fzőkevények egyenlőképpen erőssítik, hogy a' Frantziák küzzül a' Molitor és Boudet osztályaik, 's 18,000 Bavarus és Hufzuzus katonák voltak jelen ezen tsatában. — „Mag, u. m. April. 25-dikéig még semmi nyoma nem látizott

az ellenségnek az **Austriai határokon**. Azt is hitelenen erősítik, hogy a' **Frantzia Armádia Regensburgnál** még nem költözött volt által a' **Dunán**.

*

Tizenegygyedik **Hadi Tudósítás**,
a' **Cs. K. Armadiától**: —

„Azok a' tudósítások, mellyek a' **Császár ő Fessége Udvari szállására** a' **tsatázó mezőről** **April. 22. dikén** estve érkeztek vala, leg jobbakat engedték reméllenünk.

„Ezen véres ütküzetnek kimenetele váratlan leve. A' **Lovasságnak** nagy sokasága ezen napnak estvéjén, minekutánna a' **tsatázó mezőről** a' **Kurir** már elindult vala, a' **verekedésnek** a' mi **fegyverünkre** nézve nem kedvező véget vetett. Bal szárnyunk kénytelen vala hátrálni. A' **Generalissimus ő Fő Hertzegségétől** a' **Regensburg előtt** lévő hegyről **23. dikőn** tétetett jelentés szérént, a' mi nagy **Armadiánk** ott a' **Dunán** által ment, és a' **Waldmünchen** felé vívő úton szállott-meg.

„Így végződék tehát az a' véres ütközet, a' melly **5 napokig** tartott tsaknem félbeszakadás nélkül. A' szerezte gyakran változó, 's a' vesztes mind két részről rendkívül való volt. Ez azt bizonyítja, hogy a' **verekedés** bátorsággal és felmérgeződéssel folytattatott. Mindenek megvallják katonáinknak vitézségeket. A' **Generalissimus** igen magasztalja **Armadiánk**nak, a' melly a' szüntelen tartó erőlködés miatt igen ellankadott, magaviseletét.

„**F. M. L. Báró Hiller**, az **Iser és Inn** vizek között áll. Mi ezen szempillantatban, a' megtámadó állapotról altalmazó állapotra tétetődünk által.